آذربایجان و کردستان دو عضو جدا نشدنی از پیکر ایران

نادر پیمایی

بنا به شهادت اسناد تاريخي دو قوم آريايي آذربايجاني و کردستاني، در برپايي و بناي دولت ماد، دو ستون اصلي بوده و در تشکيل امپراتوري هخامنشي نقش اساسي داشتند. بنا به تاريخ متون 2500 ساله ايران، اقوام آذربايجاني و کردستاني هميشه جزء ايران و همبسته با ساير اقوام ايراني بوده و به نام ملت ايران شناخته شده‌اند.

اگر تندباد حوادث قسمتي از شاخ و برگ درخت تنومند وطنمان را شکسته و از ما جدا کرده، خوش‌بختانه اين درخت کهنسال هنوز ريشه در خاك ميهنمان دارد و آذربايجان و کردستان دو شاخه اصلي اين درختند.

در تمام طول تاريخ در هيچ زماني و تحت هيچ شرايطي، آذربايجان و کردستان جدا از کل ايران و يا به‌صورت مستقل نبوده‌اند (جز سال 1324 تا 1325 که به آن اشاره خواهد شد) و هيچ وقت هم جدايي از ايران خواست مردم غيور و ايران‌دوست کرد و آذربايجاني نبوده و نيست، زيرا اين دو قوم خود را باني اولين حکومت ملي در ايران و به عبارت گوياتر صاحب‌خانه مي‌دانند. نه مستاجر و يا مورد تسلط قرار گرفته!! چون معتقدند:

قطره درياست، اگر با دريا است ورنه آن قطره و دريا، دريا است

بدبختانه طي دو قرن اخير، کشور ايران مواجه با تعدي و تجاوز دولت استعمارگر روس، انگليس و عثماني شد و قطعاتي از خاك کشورمان را با جنگ و جبر تصاحب کردند. ازجمله قطعات جداشده

کردستان که امروز هر قطعه آن جزء يکي از کشورهاي عراق، سوريه، ترکيه، ارمنستان و نخجوان محسوب مي‌شوند. و يا قطعه بزرگ منطقه اران را که از آذربايجان جدا کردند و امروز به نام جمهوري آذربايجان خوانده مي‌شود.

با وجود جدايي و گذشت زمان طولاني مردم آذربايجان و کردستان، هنوز علاقه و محبت برادران و خواهران خود را که در آن‌طرف مرزها زندگي مي‌کنند فراموش نکرده‌اند. متاسفانه همان‌گونه که دول بيگانه باعث جدايي ميان ما با ساير برادران و خواهران هم‌تبار و هم‌زبانمان شده‌اند، امروز هم باز دول خارجي در فکر ايجاد تفرقه و قطعه‌قطعه کردن دوباره ايران هستند!

دولت عثماني و روسيه تزاري که هر يك امپراتوري بزرگ و متجاوزي بودند، هميشه در فکر تصرف بخش‌هاي شمالي و غربي کشورمان بودند، و بارها آن مناطق را مورد حمله و تجاوز قرار داده‌اند. جنگ‌هاي طولاني شاه اسماعيل، شاه عباس صفوي، نادرشاه افشار و آقامحمدخان قاجار براي جلوگيري از تجاوزات اين دولت‌ها و بيرون راندن آن‌ها از خاك ايران بوده و در تمام جنگ‌ها براي حفظ خاك و استقلال ايران مردم آذربايجان و کردستان در صف مقدم جبهه جنگ قرار داشتند.

پيش از آغاز جنگ اول جهاني، امپراتوري عثماني که خود را مواجه با مخالفت دولت‌هاي مسيحي اروپا مي‌ديد، براي افزايش قدرت خود در فکر ايجاد دو طرح به شرح زير برآمد:

1- پان توركيسم و پان تورانيسم، در راستاي اتحاد کشورها يا ملل ترك نژاد يا ترك زبان

2- پان اسلاميسيم، در راستاي اتحاد کشورها و ملل مسلمان

بديهي است است که نظر نهايي اين بوده که امپراتوري عثماني در راس اين دو اتحاديه قرار بگيرد. با وجود ضعف و ناتواني آن روز دولت ايران و تلاش گسترده دولت عثماني، به علت عدم قبول چنين طرحي از طرف دولت ايران، خوشبختانه دولت عثماني کوچك‌ترين

توفيقي در اين مورد به دست نياورد. با خاتمه جنگ و متلاشي شدن امپراتوري عثماني و روسيه تزاري به جاي آن‌ها، كشور كوچك تركيه و كشور بزرگ اتحاد جماهير شوروي به وجود آمد و دول فاتح (انگليس و فرانسه) متصرفات عثماني در بين‌النهرين و خاورميانه و شمال آفريقا را ميهمان خود تقسيم كردند و با تشكيل چند دولت كوچك و تحت قيموميت انگليس و فرانسه، بخش‌هايي از كردستان در داخل محدوده‌ي سياسي حكومت‌هاي جديدالتاسيس قرار گرفت و دولت اتحاد جماهير شوروي هم رسماً خاك اران را جزء متصرفات خود نمود. به علت ناتواني و ضعف و مخصوصاً خودفروشي و خيانت بعضي از دولتمردان، چونان وثوق‌الدوله، ايران نتوانست در كنفرانس صلح و رساي احقاق حق كرده و قطعات جدا شده از پيكر ايران را به ايران برگرداند. بنابراين اگر حقي براي آذربايجاني و كردستاني مطرح باشد، آن حق احقاق قطعات جدا شده از خاك كشورشان است، نه جدا شدن آذربايجان و كردستان ايران از پيكر ايران!

من به نام يك آذربايجاني اطمينان دارم تا زماني كه در عروق يك فرد آذربايجاني و كردستاني خون ايراني جريان دارد، همان‌طوري كه بارها نشان داده‌ايم، خود را اصيل‌ترين ايراني دانسته و تا آخرين نفر و آخرين نفس از خاك ميهن‌مان دفاع خواهيم كرد.

و اما جريان جدايي آذربايجان و كردستان از ايران كه در 21 آذر سال 1324 شروع و در 21 آذر ماه سال 1325 خاتمه پيدا كرد. در اين مورد صدها نويسنده‌ي ايراني و غير ايراني با ارايه مدارك و اسناد معتبر كتاب‌هاغ نوشته‌اند و به‌طور غير قابل انكار نشان داده‌اند كه تشكيل دو حكومت خودمختار در آذربايجان و كردستان با حضور ارتش شوروي و با دخالت مستقيم دولت اتحاد جماهير شوروي صورت گرفت و در تشكيل آن دولت‌ها اكثريت قريب به اتفاق مردم آذربايجان و كردستان كوچكترين دخالتي نداشتند، و دليل روشن اين ادعا عبارت است از اين‌كه وقتي ارتش شوروي ايران را ترك كرد و دولت ايران نيرو به آذربايجان و كردستان اعزام داشت، به مجرد حركت نيرو، پيش از آن‌كه نيروي اعزامي از زنجان بگذرد، مردم اسلحه به‌دست گرفته و دولت‌هاي خودمختار و دست‌نشانده آذربايجان و كردستان را ساقط كردند. حتا اگر دو درصد مردم

آذربايجان و كردستان طرفدار حكومت‌هاي خودمختار آذربايجان و كردستان بودند، به‌طور حتم آن دولت‌ها به سادگي ساقط نمي‌شدند و ارتش ايران هم بدون جنگ نمي‌توانست وارد آذربايجان و كردستان بشود. ولي ؟ شهادت و گزارش مخبرين و خبرنگاران و عكاسان خارجي كه همراه نيروي اعزامي به آذربايجان و كردستان رفته بودند، مردم با گل و قرباني كردن به پيشباز نيروي اعزامي آمدند. جالب اين‌كه اكثر فرماندهان و افسران نيروي اعزامي را كه داوطلبانه حاضر به نجات خاك كشورشان شده بودند، افسران آذربايجاني يا كردستاني از قبيل: سرهنگ هاشمي (سرتيپ بعدي)، سرهنگ محمود امين (سرلشگر بعدي)، سرهنگ زنگنه (سرلشگر بعدي)، سرهنگ پولادوند (سرلشگر بعدي) و ده‌ها افسر در درجات مختلف تشكيل مي‌دادند.

گو اينكه مزدوران و ايادي بيگانه به اين قيام خودجوش مردم و واقعه تاريخي اسم تصرف غاصبانه دولت ايران گذاشته‌اند و مدعي جنگ ارتش ايران با خلق‌ها و ملت‌هاي آذربايجان و كردستان؟! و كشته شدن ده‌ها هزار نفر به وسيله ارتش ايران شده‌اند، ولي واقعيت اين است كه قبل از رسيدن قواي اعزامي به آذربايجان، مردم خائنان و خطاكاران و جنايت‌كاران را دستگير و برخي را به سزاي اعمالشان رسانيدند. بعد از ورود قواي اعزامي چندين نفر از سران دولت‌هاي خودمختار را به جرم همكاري با بيگانه و خيانت به وطن و يا چندين نفر به جرم قتل و غارت، دستگير و بر پايه قانون محاكمه و و محكوم كردند.

متاسفانه امروز هم، نغمه‌هاي شوم جدايي آذربايجان و كردستان كه از طرف دول بيگانه در جهت منافع خودشان طرح‌ريزي شده و به‌وسيله عوامل مزدورشان پخش مي‌شود، به گوش مي‌رسد. من حتم دارم كه اين بار نيز از طرف مردم آذربايجان و كردستان و در مجموع از طرف ملت ايران، مشت محكمي به دهان اين ياوه‌سرايان و تجزيه‌طلبان كوبيده شود.

گردآوری و ویرایش: آرمان جاویدان

آذری، کرد، لر، خوزستانی، بلوچ، فارس و ... همه و همه برابر، برادر و ایرانی هستیم.

فرستادن این متن برای دیگران حداقل کاری است که می توانید جهت ادای دین به ایران عزیزمان انجام دهید.